



Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: P-21/2024-88

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Općinski sud u Koprivnici po sutkinji Marijani Jurenec kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Vladimira Ambrošića, OIB: 27168706821, Koprivnica, Peteranska cesta 51, zastupanog po punomoćniku odvjetniku Damiru Đegercu iz Koprivnice, protiv prvotuženika mlijt. Vinka Ambrošića, OIB: 90911633779, Peteranec, M. Gupca 12, zastupanog po majci i zakonskoj zastupnici Martini Ambrošić, iz Peteranca, M. Gupca 12, oboje zastupani po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Lacković i Rukavina, Pisarnica Đurđevac, drugotuženika Vladimira Patrčevića, OIB: 59017443946, Varaždin, Lošinjska 7, zastupanog po punomoćnici odvjetnici Mariji Martinez-Ostroški iz Varaždina, i trećetuženika Nenada Patrčevića, OIB: 70864484555, Normanci, Kolodvorska 59, zastupanog po punomoćniku odvjetniku Goranu Mrkiću iz Valpova, radi utvrđenja djelomične ništetnosti ugovora i utvrđenja prava vlasništva podredno isplate, nakon provedene glavne javne rasprave zaključene 21. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika prvotuženika, a u odsutnosti uredno pozvanih punomoćnika drugotuženika i punomoćnika trećetuženika, na ročištu radi objave i uručenja presude, na temelju odredbi čl. 335. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 – dalje u tekstu ZPP), 29. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

1. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„I. Utvrđuje se da je kupoprodajni ugovor od 10. rujna 2001. godine ovjeren kod javnog bilježnika Marine Ostović pod brojem OV-5305/01 dana 13. rujna 2001. sklopljen između Janka Patrčević, iz Varaždina, Lošinjska 7 i Nenada Patrčevića, Normanci, Kolodvorska 59 kao prodavatelja i Vladimira Ambrošića iz Koprivnice, Peteranska cesta 51 i Roberta Abmrošića iz Peteranca, Matije Gupca 12, kao kupaca nekretnina upisanih u zk.ul.br. 6585 k.o. Koprivnica koja se sastoji od cijelih 1. kčbr. 3863 kuća i zgrada u Peteranščaku sa 1 a 76 m², dvor u Peteranščaku sa 5 a 40 m², mjesto gdje se nekretnina nalazi Koprivnica, Peteranska c. 51, djelomično ništetan u odnosu na Roberta Ambrošića iz Peteranca, Matije Gupca 12 kao kupca navedenog u ½ dijela opisanih nekretnina.

II. Nalaže se I. tuženiku mldb. Vinku Ambrošiću, OIB: 90911633779, iz Peteranca, M.

Gubca 12, kao zakonskom nasljedniku iza pokojnog Roberta Ambrošića da tužitelju Vladimiru Ambrošiću iz Koprivnice, Peteranska c. 51, OIB 27168706821, izda tabularnu ispravu kojom se tužitelju dopušta upis prava vlasništva na ½ suvlasničkog dijela nekretnine upisane u zk. ul. br. 6585 k.o. Koprivnica, koja se sastoji od kčbr. 3863/1 Peteranska cesta, površine 716 m², dvorište 540 m², kuća i zgrade površine 176 m², ukupno 716 m², jer će u protivnom tu ispravu zamijeniti ova presuda, a što je I. tuženik dužan trpjeti, sve u roku od 15 dana.“

2.Odbija se i podredni tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„II.a Utvrđuje se da je tužitelj Vladimir Ambrošić iz Koprivnice, Peteranska cesta 51, OIB: 27168706821, samovlasnik nekretnine upisane u zk. ul. br. 6585 k.o. Koprivnica koja se sastoji od kčbr. 3863/1 Peteranska cesta, površine 716 m², dvorište 540 m², kuća i zgrade površine 176 m², ukupno 716 m², u cijelosti, a što je 1. tuženik maloljetni Vinko Ambrošić, OIB: 90911633779, iz Peteranca, M. Gupca 12, dužan trpjeti“.

3. Odbija se i drugi podredni tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„II.b. Nalaže se I. tuženiku maloljetnom Vinku Ambrošiću, OIB: 90911633779, iz Peteranca, M. Gupca 12 da tužitelju Vladimiru Ambrošiću iz Koprivnice, Peteranska cesta 51, OIB: 27168706821 isplati na iznos od 16.617,00 EUR-a na ime ½ kupoprodajne cijene opisane nekretnine zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana podnošenja ove tužbe pa do isplate po stopi određenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima za ostale odnose, odnosno za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.“

4. Odbija se u cijelost zahtjev tužitelja da mu prvotuženik naknadi troškove postupka.

5. Nalaže se tužitelju Vladimiru Ambrošiću naknaditi troškove postupka prvotuženiku mlljt. Vinku Ambrošiću u iznosu od 3.125,00 EUR, u roku od 15 dana.

6. Nalaže se tužitelju Vladimiru Ambrošiću naknaditi troškove postupka drugotuženiku Vladimiru Patrčeviću u iznosu od 2.062,50 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom koje teku od dana donošenja presude 29. svibnja 2026. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

7. Nalaže se tužitelju Vladimiru Ambrošiću naknaditi troškove postupka trećetuženiku Nenadu Patrčeviću u iznosu od 750,00 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom koje teku od dana donošenja presude 29. svibnja 2026. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

Smatra se da je tužba povučena u dijelu radi utvrđenja da je kupoprodajni ugovor od 10. rujna 2001. godine ovjeren kod javnog bilježnika Marine Ostović pod brojem OV-5305/01 dana 13. rujna 2001. sklopljen između Janka Patrčević, iz Varaždina, Lošinjska 7 i Nenada Patrčevića, Normanci, Kolodvorska 59 kao prodavatelja i Vladimira Ambrošića iz Koprivnice, Peteranska cesta 51 i Roberta Ambrošića iz Peteranca, Matije Gupca 12, kao kupaca nekretnina upisanih u zk.ul.br. 6585 k.o. Koprivnica koja se sastoji od cijelih kčbr. 3864 oranica u Peteranščaku sa 23 a 53 m2 djelomično ništetan u odnosu na Roberta Ambrošića iz Peteranca, Matije Gupca 12 kao kupca navedenog u ½ dijela opisanih nekretnina.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 26. siječnja 2018. podnio tužbu protiv tuženika maloljetnog Vinka Ambrošića, Janka Patrčevića i Nenada Patrčevića, radi utvrđenja djelomične ništetnosti kupoprodajnog ugovora od 10. rujna 2001. u odnosu na Roberta Ambrošića i radi izdavanja tabularne isprave za nekretnine u odnosu na prvotuženika te podredno radi utvrđenja tužiteljevog prava vlasništva nekretnina u odnosu na prvotuženika i podredno radi isplate.

2. Sud je rješenjem broj P-27/2018-9 od 26. veljače 2018. pozvao tužitelja ispraviti tužbu jer je tuženik Janko Patrčević umro.

2.1. Podneskom od 30. travnja 2018. tužitelj je naveo da je Janko Patrčević umro, a njegov zakonski nasljednik je njegov sin Vladimir Patrčević, te je uz navedeni podnesak tužitelj dostavio tužbu u kojoj je kao drugotuženika umjesto Janka Patrčevića naznačio njegovog nasljednika Vladimira Patrčevića.

2.2. Tužitelj je u podnesku od 19. ožujka 2019. naveo da je utvrdio da su zakonski nasljednici iza pok. Janka Patrčevića proglašeni Nenad Patrčević te Slava Patrčević i Marijana Haman. Naveo je da je protiv Slave Patrčević i Marijane Haman pokrenuo postupak kod ovog suda pod brojem P-109/2019 te je zatražio spajanje tog predmeta na ovaj spis.

2.3. Uvidom u rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Zvezdane Rauš-Klier iz Varaždina broj O-342/06-6, UPP-OS-47/06 od 17. svibnja 2006. utvrđeno je da je Janko Patrčević umro 30. ožujka 2006., a njegovi zakonski nasljednici su supruga Slava Patrčević i djeca Vladimir Patrčević i Marijana Haman.

2.4. Sud je odbio prijedlog da se na ovaj spis spoji spis ovog suda broj P-109/2019, u kojem se je ovaj sud oglasio mjesno nenadležnim i predmet ustupio nadležnom sudu.

3. U nastavku postupka ovaj sud je donio rješenje broj P-21/2024-77 od 30. listopada 2025. kojim je tužitelju dopustio subjektivnu preinaku tužbe prema podnesku od 30. travnja 2018. i 19. ožujka 2019. godine, u kojima je tužitelj umjesto tuženika Janka Patrčevića tužbu podnio protiv njegovog zakonskog nasljednika Vladimira Patrčevića, kako bi se postupak mogao nastaviti s osobom koja može biti stranka u postupku jer to ne može biti pokojna osoba već njezin nasljednik.

3.1. Protiv tog rješenja žalbu je podnio drugotuženik, a žalba je odbačena rješenjem Županijskog suda u Osijeku br. GŽ-8/2026-2 od 12. ožujka 2026..

4. Tužitelj je u tužbi naveo da je 10. rujna 2001. u Koprivnici sklopljen između Janka Patrčevića i Nenada Patrčevića kao prodavatelja te Vladimira Ambrošića i Roberta Ambrošića kao kupaca kupoprodajni ugovor kojim su kupci od prodavatelja kupili dvije nekretnine upisane u zk. ul. br. 6585 i 11409 k.o. Koprivnica, koje se sastoje od cijelih: kčbr. 3863/1 i 3863/2 kuća i zgrade na Peteranskoj cesti, u naravi dvorišta, kuća i zgrade ukupne površine 716 m² i kčbr. 3864 u naravi oranica u Peteranščaku površine 2353 m².

4.1. Tužitelj navodi da je sam putem kredita isplatio prodavateljima ugovorenu kupoprodajnu cijenu u cijelosti. Navodi da je za kupnju nekretnina kao korisnik kredita podigao 14. kolovoza 2001. kredit u Raiffeisenbank Austria d.d. na iznos od 65.000 DEM s rokom otplate 180 mjeseci, a kao osiguranje ugovorom o kreditu upisana je hipoteka na navedenim nekretninama. Tužitelj navodi da je uredno otplaćivao sve rate kredita i kredit je u potpunosti isplaćen 30. kolovoza 2016.. Tužitelj navodi da Robert Ambrošić kao kupac navedenih nekretnina zajedno s tužiteljem nije po osnovi kupoprodajnog ugovora niti po ugovoru o kreditu na ime otplate kredita isplatio ništa kreditoru, ni tužitelju niti prodavateljima nekretnine. Navodi da je dogovor između tužitelja i Roberta Ambrošića bio da nakon isplate kredita Robert Ambrošić prepiše ½ dijela predmetnih nekretnina na tužitelja, no prije isplate zadnje rate, koju je tužitelj platio 30. kolovoza 2016., dogodio se je 4. kolovoza 2016. nesretni događaj u kojem je Robert Ambrošić smrtno stradao.

4.2. U tužbi se navodi da je smrću Roberta Ambrošića njegov suvlasnički dio od ½ dijela navedenih nekretnina naslijedio njegov sin maloljetni Vinko Ambrošić.

4.3. U tužbi se navodi da je Robert Ambrošić, s obzirom da je bio jamac tužitelju za podizanje kredita, samo radi osiguranja formalno i fiktivno naveden kao kupac u 1/2 dijela nekretnina, za slučaj da se tužitelju nešto nepredviđeno ne dogodi.

4.4. Tužitelj navodi da Robert Ambrošić nije isplatio ni ½ kupoprodajne cijene ili bilo koju ratu kredita pa se može zaključiti da njegova stvarna volja nije bila stjecati ½ dijela vlasništva predmetnih nekretnina te je kupoprodajni ugovor u odnosu na Roberta Ambrošića kao kupca sklopljen bez prave namjere za njegovim ispunjenjem, fiktivno i protivno odredbama Zakona o obveznim odnosima te je takav način protivan i moralu društva.

4.5. Tužitelj navodi da je Robert Ambrošić bio jedan od solidarnih jamaca po ugovoru o kreditu od 14. kolovoza 2001. koji je tužitelj sklopio kao korisnik kredita u svrhu ostvarivanja novčanih sredstava za kupnju nekretnina iz kupoprodajnog ugovora sklopljenog 14. kolovoza 2001. godine.

4.6. Tužitelj navodi da je prava volja Roberta Ambrošića bilo jamstvo na temelju ugovora o kreditu, a ne biti kupac nekretnina iz kupoprodajnog ugovora sklopljenog 10. rujna 2001..

4.7. Nadalje, tužitelj navodi da se je Martina Ambrošić, kao zakonska zastupnica prvotuzenika mljt. Vinka Ambrošića, koji je rješenjem o nasljeđivanju određen kao zakonski nasljednik u ½ suvlasničkog dijela nekretnina koje su predmet ugovora o kreditu sklopljenog 10. rujna 2001., oglušila na opomenu tužitelja od 18. studenoga 2017. i ne želi tužitelju u mirnom postupku prenijeti ½ dijela predmetnih nekretnina ni isplatiti ½ iznosa vrijednosti navedenih nekretnina, iako zna da je tužitelj u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu za nekretnine i da je Robert Ambrošić bio samo fiktivno naveden kao kupac nekretnina.

4.8. Tužitelj navodi da je ½ plaćenog kredita iznos od 16.617,00 EUR-a, a u slučaju da tužitelj neće uspjeti sa svojim stvarnopravnim zahtjevom tužitelj smatra da ima pravo zahtijevati od prvotuzenika isplatu ½ dijela plaćenog kredita.

4.9. U tužbi se tužitelj poziva na odredbu čl. 324. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima kojom je propisan institut djelomične ništetnosti ugovora i navodi da u ovom slučaju kod sklopljenog ugovora o kupoprodaji nekretnina od 10. rujna 2001. dolazi do primjene tih odredbi u odnosu na dio ugovora koji se odnosi na Roberta Ambrošića kao kupca nekretnina navedenih u kupoprodajnom ugovoru u ½ dijela, tim više što je tužitelj sve pregovore i dogovore s prodavateljima Jankom i Nenadom Patrčević dogovarao osobno i oni su znali da je kupac tužitelj, a ne Robert Ambrošić.

5. U podnesku od 19. ožujka 2019. tužitelj je naveo da je tijekom dokaznog postupka utvrđeno da je tužitelj prodao nekretninu čkbr. 3864 oranica u Peteranščaku upisanu u zk.ul. br. 11409 k.o. Koprivnica, a taj ugovor o kupoprodaji potpisao je i prednik prvotuženika Robert Ambrošić, no tužitelj je primio od kupca Josipa Petrovića kupoprodajnu cijenu u cijelosti, dok Robert Ambrošić, iako je formalno bio upisan kao z.k. vlasnik predmetne nekretnine, nije primio ½ kupoprodajne cijene. Tužitelj navodi da je on stvarno prodao nekretninu čkbr. 3864 k.o. Koprivnica, a ne i prednik prvotuženika te da je to pokazatelj da je prednik prvotuženika bio samo formalno upisan u zemljišne knjige, a da je stvarni vlasnik nekretnine bio samo tužitelj.

5.1. S obzirom na navedeno tužitelj navodi da u odnosu na čkbr. 3864 k.o. Koprivnica ne traži utvrđenje djelomične ništetnosti ugovora.

6. Tužitelj je podneskom od 19. ožujka 2019. specificirao tužbeni zahtjev na način da traži utvrđenje djelomične ništetnosti kupoprodajnog ugovora od 10. rujna 2001. u odnosu na nekretnine čkbr. 3863 k.o. Koprivnica te da se naloži mljt. 1. tuženiku kao zakonskom nasljedniku iza pok. Roberta Ambrošića da tužitelju izda tabularnu ispravu kojom se tužitelju dopušta upis prava vlasništva na ½ suvlasničkog dijela nekretnine upisane u zk.ul.br. 6585 k.o. Koprivnica čkbr. 3863/1, a podrednim tužbenim zahtjevom tužitelj traži utvrđenje samovlasništva predmetne nekretnine što je prvotuženik dužan trpjeti, a ukoliko sud ne usvoji navedene tužbene zahtjeve tužitelj podrednim zahtjevom traži isplatu iznosa od 16.617,00 EUR-a na ime ½ kupoprodajne cijene nekretnine sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe do isplate.

6.1. U podnesku je tužitelj naveo da je prodao nekretninu čkbr. 3864 upisanu u zk. ul. br. 11409 k.o. Koprivnica pa tužbom više ne traži utvrđenje ništetnosti ugovora o kupoprodaji u odnosu na predmetnu nekretninu.

6.2. Budući da je tužitelj smanjenjem tužbenog zahtjeva djelomično povukao tužbu i to radi utvrđenje djelomične ništetnosti kupoprodajnog ugovora u odnosu na nekretninu čkbr. 3864 k.o. Koprivnica (u tom smislu pravno shvaćanje potvrdio je Građanski odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske na sjednici 26. travnja 2021.), a primjenom odredbe čl. 193. st. 2. ZPP-a smatra se da su tuženici pristali na povlačenje tužbe, riješeno je kao u izreci ovog rješenja.

7. U odgovoru na tužbu prvotuženik mljt. Vinko Ambrošić po zakonskoj zastupnici naveo je da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenim zahtjevima.

7.1. Tuženik navodi da su predmet Ugovora o kupoprodaji od 10. rujna 2001. bile nekretnine označene kao čkbr. 3863 i 3864 k.o. Koprivnica pa je nejasno zašto tužitelj traži da mu prvotuženik izda tabularnu ispravu za čkbr. 3863/1 k.o. Koprivnica odnosno da se utvrdi da je tužitelj samovlasnik navedene nekretnine.

7.2. Nadalje, u odnosu na čkbr. 3864 k.o. Koprivnica prvotuženik navodi da je razvidno da je ista u vlasništvu Josipa Petrovića, koji je pravo vlasništva stekao

temeljem Ugovora o kupoprodaji od 6. lipnja 2013. i to od tužitelja i Roberta Ambrošića kao prodavatelja, time da je tužitelj u cijelosti primio kupoprodajnu cijenu po predmetnom ugovoru.

7.3. Prvotuženik osporava da bi tužitelj sam platio prodavateljima Janku Patrčeviću i Nenadu Patrčeviću kupoprodajnu cijenu za nekretnine koje su predmet kupoprodajnog ugovora od 10. rujna 2001. i navodi da je prodavateljima kupoprodajna cijena plaćena realizacijom kredita koji je tužitelj podignuo kod Raiffeisenbank Austria d.d. i to direktno od strane kreditora, a po predmetnom kreditu tužitelju je njegov sin Robert Ambrošić bio solidarni jamac i njegova snaha Martina Ambrošić bila mu je sudužnik te su isti redovno tužitelju u razdoblju od 2001. do 2016. davali novac na ruke za isplatu predmetnog kredita odnosno sami uplaćivali rate kredita sukladno uplatnicama koje im je davao tužitelj, a radilo se je o mjesečnom iznosu od 1.200,00 kuna koji je tužitelju redovno isplaćivan na ruke.

7.4. Tuženik navodi da između stranaka nikad nije bilo dogovoreno da Robert Ambrošić nakon isplate kredita prepiše $\frac{1}{2}$ dijela predmetnih nekretnina na tužitelja, s obzirom da je Robert Ambrošić plaćao rate kredita svojem ocu, a istinska volja Roberta Ambrošića bila je sklopiti kupoprodajni ugovor koji je i sklopljen te steći pravo vlasništva u $\frac{1}{2}$ dijela nekretnina koje su bile predmet kupoprodaje te je prava volja ugovornih stranaka u potpunosti prenesena u sadržaj Ugovora o kupoprodaji od 10. rujna 2001. godine.

7.5. Tuženik navodi da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za utvrđenje ništetnosti ugovora niti je tuženik u tužbi obrazložio navode koji bi opravdavali osnovanost tužbenih zahtjeva.

7.6. U odnosu na tužbeni zahtjev za isplatu prvotuženik prigovara i osnovu i visini navedenog zahtjeva te ulaže prigovor zastare potraživanja. Navodi da tužitelj nije dokazao osnov po kojem bi mu prvotuženik morao vratiti iznos koji se potražuje tužbom.

7.7. Tuženik predlaže odbiti postavljene tužbene zahtjeve u cijelosti kao neosnovane.

8. U odgovoru na tužbu drugotuženik Vladimir Patrčević je istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije. Navodi da on nije bio stranka kupoprodajnog ugovora čije utvrđenje djelomično ništetnim traži tužitelj, ističe da nije obuhvaćen niti jednim od tužbenih zahtjeva i smatra da ne može biti pasivno legitimiran.

8.1. Drugotuženik Vladimir Patrčević se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu.

8.2. Tuženik potvrđuje da je sklopljen Ugovor o kupoprodaji između tužitelja i Roberta Ambrošića kao kupaca te pok. Janka Patrčevića i Nenada Patrčevića kao prodavatelja. Tuženik navodi da nije bio stranka tog ugovora i nije mu poznato kakvi su bili međusobni odnosi između kupaca ni njihovi međusobni dogovori. Navodi da ima saznanja da su u Varaždin na dogovor s Jankom Patrčevićem dolazili tužiteljeva supruga i tužiteljev sin.

8.3. Tuženik navodi da činjenice navedene u tužbi ne predstavljaju razloge ništetnosti ugovora te smatra da su tužba i tužbeni zahtjevi u cijelosti neosnovani i da je tužbeni zahtjev pogrešno postavljen.

8.4. Predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev kao neosnovan.

9. Trećetuženik Nenad Patrčević je u odgovoru na tužbu od 5. srpnja 2018. naveo da je prodao svoj suvlasnički dio nekretnine u Koprivnici Vladimiru Ambrošiću kao kupcu temeljem kupoprodajnog ugovora od 10. rujna 2001. i on mu je isplatio ugovorenu kupoprodajnu cijenu, dok mu Robert Ambrošić nije ništa platio. Tuženik navodi da

priznaje tužbeni zahtjev pod točkom 1., a o ostalim tužbenim zahtjevima predlaže da odluči sud jer se na njega ne odnose.

9.1. Citirani odgovor na tužbu podnio je tuženik Nenad Patrčević osobno, a 31. listopada 2018. zaprimljen je podnesak Nenada Patrčevića zastupanog po punomoćniku odvjetniku u kojem se navodi da je tuženik Nenad Patrčević laik i nije razumio što znači kada je u odgovoru na tužbu naveo da priznaje tužbeni zahtjev te je tako odgovorio na tužbu smatrajući isto opravdanim s obzirom da je nesporno da je njemu i drugom prodavatelju kupoprodajna cijena isplaćena iz kredita kojega je tužitelj bio korisnik, no tuženik navodi da mu nije poznato iz kojih razloga su kao kupci predmetnih nekretnina u ugovoru o kupoprodaji navedeni tužitelj i Robert Ambrošić niti mu je poznato da li je i kakav dogovor postojao između kupaca u vezi otplate predmetnog kredita odnosno na koji način su tužitelj i Robert Ambrošić uredili svoje međusobne odnose koji proizlaze iz činjenice da su isti suvlasnici predmetnih nekretnina.

9.2. Tuženik Nenad Patrčević navodi da je on valjanim očitovanjem volje, bez ikakve zablude i slično, prenio svoje vlasništvo na stjecatelje (tužitelja i sada pok. Roberta Ambrošića) te su isti na valjan i zakonit način stekli suvlasništvo predmetnih nekretnina koje je bilo upisano u zemljišnim knjigama. Tuženik ukazuje da se u činjeničnim navodima tužbe nigdje ne navodi iz kojih stvarnih i pravnih razloga tužitelj tvrdi da se je radilo o prividnom ugovoru u odnosu na Roberta Ambrošića.

9.3. Tuženik je istaknuo da se iz navedenih razloga protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti.

10. Nakon provedenog postupka, Presudom i rješenjem ovog suda poslovni broj P-27/2018-66 od 20. travnja 2020. odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja te prvi i drugi podredni tužbeni zahtjevi, kao i zahtjev tužitelja da mu prvotuženik naknadi troškove postupka te je naloženo tužitelju naknaditi tuženicima troškove postupka i riješeno je da se tužitelju ne dopušta preinaka tužbe prema podnesku od 19. ožujka 2029.

10.1. Povodom tužiteljeve žalbe rješenjem Županijskog suda u Osijeku poslovni broj GŽ-2846/20-2 od 11. siječnja 2024. ukinuta je prvostupanjska odluka i predmet vraćen ovom sudu na ponovno odlučivanje.

11. Tijekom dokaznog postupka pročitani su iskazi tužitelja saslušanog kao stranke u svrhu dokazivanja i nastavni iskaz tužitelja, pročitani su iskazi majke i z.z. mljt. prvotuženika Martine Ambrošić, iskaz drugotuženika Vladimira Patrčevića, iskaz trećetuženika Nenada Patrčevića, pročitani su iskazi svjedoka: Nedeljka Ambrošića, Kristine Figač, Josipa Petrovića, Miroslava Baboselac, Ankice Benotić i Zvonimira Sataića, pročitane su priložene isprave: Kupoprodajni ugovor od 10. rujna 2001. sklopljen između prodavatelja Janka Patrčevića i Nenada Patrčevića te kupaca Vladimira Ambrošića i Roberta Ambrošića (list 10-12), opomena od 18. studenoga 2017. (list 8-9), Ugovor o kreditu sklopljen između kreditora Raiffeisenbank Austria d.d. i korisnika kredita Vladimira Ambrošića te sudužnika Martine Ambrošić i Zvonimira Sataića od 14.8.2001. (list 13-16), zajedno sa solemnizacijom (list 17), Dodatak br. I. Ugovoru o kreditu od 11.8.2015. sklopljen između kreditora Raiffeisenbank Austria i korisnika kredita Vladimira Ambrošića (list 18), prilog s lista 19, Ugovor o garantnom depozitu sklopljen između Raiffeisenbank Austria i korisnika kredita Vladimira Ambrošića (list 20), Brisovno očitovanje od 11.10.2016. (list 21), s prilogom (list 22), izvršen je uvid u punomoć (list 23-24 i 25), pročitano je Rješenje o nasljeđivanju iza pok. Roberta Ambrošića koje je donio javni bilježnik Ljubica Papac

iz Koprivnice kao povjerenik ovog suda broj O-902/2016-6 UPP OS Koprivnica 140/2016 od 29. kolovoza 2016. (list 26-27), izvadak iz zemljišne knjige povijesni prikaz (list 41), izvršen je uvid u priloge tužitelja – uplatnice (list 77-88, 94-102, 108-115, 120-126, 129-146) te priloge (list 89-93) 103-107, 116-119, 127-128), potvrda o transakcijama (list 147-183), prilozi tužitelja (list 184-189), zahtjev za prijevermenu/djelomičnu otplatu kredita od 12.8.2015. (list 190), prva stranica predugovora o kupoprodaji nekretnina sklopljenog između Janka Patrčevića i Vladimira Ambrošića kao kupca od 17. srpnja 2001. (list 199), Ugovor broj 5125700347 o nenamjenskom kreditu s valutnom klauzulom od 2. 6.2005. (list 200-201), Kupoprodajni ugovor sklopljen između Vladimira i Roberta Ambrošića kao prodavatelja i Josipa Petrovića kao kupca (list 202-204), pročitano je rješenje o nasljeđivanju iza pok. Janka Patrčevića koje je donio javni bilježnik Zvezdana Rauš-Klier iz Varaždina broj O-342/06-6, UPP-OS-47/06 od 17. svibnja 2006. (list 264).

11.1. Odbijeni su dokazni prijedlozi tužitelja za saslušanje svjedoka Sabine Figač i Suzane Figač, primjenom odredbi čl. 299. ZPP-a jer je tužitelj navedene dokaze predložio tek na ročištu 21. travnja 2026., a prethodni postupak zaključen je na ročištu 12. prosinca 2018. te tužitelj nije dokazao ni učinio vjerojatnim da navedene dokaze nije mogao predložiti prije zaključenja prethodnog postupka. Odbijen je dokazni prijedlog tužitelja za provođenje financijskog vještačenja na okolnost $\frac{1}{2}$ kredita koji se potražuje tužbom, jer sud smatra da se izvođenjem tog dokaza ne bi utvrdile nove relevantne činjenice za predmet spora te da su provedenim dokazima utvrđene sve relevantne činjenice.

12. Iz obrazloženja rješenja Županijskog suda u Osijeku br. GŽ-2846/20-2 od 11. siječnja 2024. kojim je ukinuta citirana prvostupanjska odluka proizlazi da pobijano rješenje suda prvog stupnja nije pravilno ni zakonito te da je prvostupanjski sud propustio utvrditi radi li se u konkretnom slučaju o suparničarstvu tuženika.

13. U nastavku postupka ovaj sud je donio rješenje broj P-21/2024-77 od 30. listopada 2025. kojim je tužitelju dopustio subjektivnu preinaku tužbe prema podnesku od 30. travnja 2018. i 19. ožujka 2019., kako je to naprijed obrazloženo. Protiv tog rješenja žalbu je podnio drugotuženik, a žalba je odbačena rješenjem Županijskog suda u Osijeku br. GŽ-8/2026-2 od 12. ožujka 2026..

14. Sud je utvrdio da su u konkretnom slučaju tuženici jedinstveni suparničari. Naime, kupoprodajni ugovor od 10. rujna 2001. sklopljen je između tužitelja i sada pok. Roberta Ambrošića, čiji je zakonski nasljednik prvotuženik mlljt. Vinko Ambrošić, kao kupaca te sada pok. Janka Patrčevića, čiji je zakonski nasljednik drugotuženik Vladimir Patrčević, i Nenada Patrčevića, ovdje trećetuženika, kao prodavatelja pa se o pitanju djelomične ništetnosti predmetnog ugovora može riješiti samo na jednak način prema svim tuženicima.

14.1. Drugotuženik Vladimir Patrčević je pasivno legitimiran u ovom postupku kao zakonski nasljednik pok. Janka Patrčevića, koji je predmetni kupoprodajni ugovor sklopio kao prodavatelj, pa je neosnovan prigovor promašene pasivne legitimacije Vladimira Patrčevića.

15. Na temelju kritičke analize svih provedenih dokaza primjenom odredbi čl. 8. ZPP-a presuđeno je kao u izreci.

16. Sud je u ovom postupku utvrđivao činjenice koje su stranke iznijele i izvodio dokaze koje su stranke predložile, primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 7. i čl. 219. te čl. 299. ZPP-a.

17. Tužitelj tužbom traži utvrđenje djelomične nišetnosti kupoprodajnog ugovora od 10. rujna 2001. i to u odnosu na Roberta Ambrošića.

18. Prema odredbi čl. 322. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje u tekstu ZOO) i to st. 1. ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako Zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

19. Djelomična nišetnost uređena je odredbom čl. 324. ZOO-a, i prema st. 1. citiranog članka nišetnost neke odredbe ugovora ne povlači nišetnost ugovora ako on može opstati bez nišetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen, a prema st. 2. citiranog članka ugovor će ostati valjan čak i ako je nišetna odredba bila uvjet ili odlučujuća pobuda ugovora u slučaju kada je nišetnost ustanovljena upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje.

20. Tužitelj u tužbi tvrdi da predmetni kupoprodajni ugovor u odnosu na Roberta Ambrošića sklopljen bez prave namjere za njegovim ispunjenjem, fiktivno i protivno zakonu pa je protivan i moralu društva.

20.1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka tvrdi da iako je Robert Ambrošić bio naveden kao kupac u kupoprodajnom ugovoru od 10. rujna 2001. njegova stvarna volja nije bila stjecati $\frac{1}{2}$ dijela vlasništva nekretnina koje su predmet ugovora pa je kupoprodajni ugovor u odnosu na Roberta Ambrošića sklopljen fiktivno i protivno Zakonu o obveznim odnosima.

21. Tužitelj je u iskazu naveo kako misli da Robert Ambrošić nije potpisao kupoprodajni ugovor od 10. rujna 2001., no tužitelj nije predložio grafološko vještačenje potpisa Roberta Ambrošića na predmetnom ugovoru radi utvrđenja te sporne činjenice.

21.1. Čitanjem kupoprodajnog ugovora od 10. rujna 2001. utvrđeno je da je ugovor sklopljen između Janka Patrčevića i Nenada Patrčevića kao prodavatelja te kupaca Vladimira Ambrošića i Roberta Ambrošića te su na ugovoru koji je uz tužbu dostavio tužitelj potpisali dva kupca, a predmet kupoprodaje je nekretnina upisana u zk. ul. br. 6585 i 11409 k.o. Koprivnica koji se sastoji od cijelih čkbr. 3863 kuća i zgrada u Peteranščaku sa 1 a 76 m², dvor u Peteranščaku sa 5 a 40 m², i čkbr. 3864 oranica u Peteranščaku sa 23 a 53 m², koja se nalazi u Koprivnici, Peteranska cesta 51, a u točki VIII. ugovora se navodi da kupci navedene nekretnine kupuju svaki u $\frac{1}{2}$ dijela.

22. Nije sporno da je temeljem citiranog kupoprodajnog ugovora na nekretninama koje su bile predmet kupoprodaje bilo upisano pravo vlasništva Roberta Ambrošića u $\frac{1}{2}$ dijela.

23. Tužitelj tvrdi da se zaključak da prava volja Roberta Ambrošića nije bila stjecati $\frac{1}{2}$ dijela vlasništva predmetnih nekretnina izvodi iz činjenice da nije isplatio $\frac{1}{2}$ dijela iznosa kupoprodajne cijene. Tijekom postupka tužitelj tvrdi da je predmetne nekretnine platio iz kredita koji je podigao u Raiffeisen banci i taj je novac u iznosu od 65.000 DEM u prostoriji banke predao prodavateljima Janku Patrčeviću i Nenadu Patrčeviću, a podignuti kredit otplaćivao je gotovinskim uplatama na šalteru banke te je on uplatio sve rate te umjesto njega nitko od sudužnika, jamaca, ni trećih osoba nije otplatio kredit.

24. Prema ocjeni suda za valjanost kupoprodajnog ugovora nije relevantno tko je u kojem omjeru otplatio kredit temeljem Ugovora o kreditu broj 318-50-814155, koji je nesporno sklopljen 14. kolovoza 2001. između kreditora Raiffeisenbank Austria d.d. i korisnika kredita Vladimira Ambrošića, ovdje tužitelja, sudužnika Martine Ambrošić i Zvonimira Sataića, solidarnih jamaca Roberta Ambrošića, Božidara Hleb, Ivice Šimunića te založnih dužnika Janka Patrčevića i Nenada Patrčevića.

25. Tužitelj je naveo da je nakon kupnje uselio u kuću na predmetnim nekretninama koju je renovirao nakon useljenja, dok Robert Ambrošić nije imao ključeve kuće koja je bila predmet kupoprodaje, nije sudjelovao u adaptaciji niti je vršio kakva vlasnička prava na toj nekretnini.

26. U Kupoprodajnom ugovoru od 10. rujna 2001. i to u točki V. navedeno je da u posjed kupljenih nekretnina kupac stupa odmah. Prema ocjeni suda za odluku o valjanosti kupoprodajnog ugovora nije relevantna činjenica kakve je posjedovne radnje nakon kupnje nekretnina na istima vršio Robert Ambrošić, a kakve tužitelj.

27. Tužitelj u iskazu tvrdi da je s Robertom Ambrošićem dogovorio da će se on upisati kao suvlasnik nekretnine u $\frac{1}{2}$ dijela, jer su tužitelju trebali jamci i sudužnici za ugovor o kreditu, a sudužnik je bila Martina Ambrošić, Robertova supruga, te su nadalje dogovorili da će Robert Ambrošić svoj suvlasnički dio prenijeti na tužitelja nakon što tužitelj u cijelosti isplati dug po ugovoru o kreditu ali to nije realizirano jer je Robert Ambrošić poginuo 4. kolovoza 2016., a tužitelj je kredit otplatio 30. kolovoza 2016..

28. Nesporno je utvrđeno da je Robert Ambrošić umro 4. kolovoza 2016., a iz rješenja o nasljeđivanju iza pok. Roberta Ambrošića koje je donio javni bilježnik Ljubica Papac iz Koprivnice poslovni broj O-902/2016-6 UPP OS Koprivnica 140/16 od 29. kolovoza 2016. proizlazi da su zakonski nasljednici ostavitelja supruga Martina Ambrošić i sin maloljetni Vinko Ambrošić, koji je istovjetan prvotuženiku u ovom postupku, a istome su pripale nekretnine u cijelosti i to upisane u zk. ul. br. 6585 k.o. Koprivnica čkbr. 3863 u $\frac{1}{2}$ dijela.

29. Iz iskaza majke i z.z. mljt. prvotuženika Martine Ambrošić proizlazi da joj je poznato da je Robert Ambrošić sudjelovao u sklapanju kupoprodajnog ugovora od 10. rujna 2001. na način da je prije sklapanja ugovora predao svojem ocu, ovdje tužitelju, iznos od 5.000 DEM koji su položeni u Raiffeisen banku kao depozit za dobivanje kredita, a zatim je potpisao kupoprodajni ugovor i uknjižio se kao suvlasnik nekretnina u $\frac{1}{2}$ dijela.

30. Nesporno je utvrđeno da je kasnije Josipu Petroviću prodana čkr. 3864 k.o. Koprivnica, u naravi oranica iza kuće, te da je taj kupoprodajni ugovor potpisao i Robert Ambrošić kao prodavatelj a kupac Josip Petrović je u zemljišnoj knjizi upisan kao vlasnik nekretnine na temelju navedenog ugovora.

31. Iz iskaza majke i z.z. maloljetnog prvotuženika Martine Ambrošić proizlazi da je kupac predmetne kuće u koju su uselili tužitelj i njegova supruga bio i Robert Ambrošić koji je imao namjeru s vremenom nadograditi kat na toj kući zbog čega je i sudjelovao u kupoprodaji. Iz iskaza Martine Ambrošić proizlazi da nije postojao nikakav dogovor ili sporazum između Roberta Ambrošića i tužitelja da će nakon isplate kredita Robert Ambrošić svoj suvlasnički dio prepisati u korist tužitelja. Martina Ambrošić navodi da su suprugu Robertu Ambrošić kao jamcu i njoj kao sudužniku po ugovoru o kreditu došle opomene, jer tužitelj nije platio rate kredita pa su njih dvoje osobno u banci platili tri rate gotovinom, a kredit se je vraćao na način da je Robert Ambrošić nosio pola rate tužitelju, koji je zatim plaćao u banci ali često sa zakašnjenjem, što joj je osobno poznato jer su ona i suprug rate kredita podmirivali iz iste blagajne.

32. Tuženik Nenad Patrčević je u iskazu naveo da mu nije poznato tko je banci vraćao kredit iz kojeg je isplaćena kupoprodajna cijena za nekretninu koja je predmet sklapanja kupoprodajnog ugovora.

32.1. Iako je tuženik Nenad Patrčević u podnesku od 5. srpnja 2018. naveo da je Vladimiru Ambrošiću prodao svoj suvlasnički dio nekretnine i da mu je on isplatio ugovorenu kupoprodajnu cijenu, već u podnesku od 31. listopada 2018. Nenad Patrčević je naveo da je nesporno da je kupoprodajna cijena isplaćena iz kredita čiji je korisnik bio tužitelj. Tuženik je naveo da mu nije poznato iz kojih razloga su kao kupci nekretnina u ugovoru o kupoprodaji navedeni tužitelj i Robert Ambrošić, no tuženik je valjanim očitovanjem volje prenio svoje vlasništvo nekretnina na stjecatelje, i to tužitelja i Roberta Ambrošića.

33. Tužitelj je predložio da se radi utvrđenja činjenice da je stvarni kupac predmetne nekretnine bio tužitelj, a samo fiktivno u ugovoru kao kupac naveden Robert Ambrošić, saslušaju svjedoci Miroslav Baboselac, Josip Petrović, Nedeljko Ambrošić, i Kristina Figač.

34. Iz iskaza svjedoka Miroslava Baboselac proizlazi da je očuh tuženika Nenada Patrčevića te je istoga vozio u Varaždin radi potpisivanja kupoprodajnog ugovora, no svjedok nema saznanja je li kod sklapanja ugovor bio prisutan Robert Ambrošić, niti tko je stvarni kupac nekretnine.

35. I svjedok Josip Petrović navodi da mu ništa nije poznato vezano uz sklapanje predmetnog kupoprodajnog ugovora. Svjedok je naveo da je od tužitelja i njegovoj sina Roberta 2013. kupio oranicu iza kuće na kojoj su prodavatelji bili suvlasnici svaki u ½ dijela.

36. Također ni svjedok Nedeljko Ambrošić, tužiteljev sin, nema neposrednih saznanja o sklapanju predmetnog kupoprodajnog ugovora. Svjedok navodi da su nakon sklapanja ugovora u kupljenu kuću uselili njegovi roditelji, a oranicu iza kuće obrađivao je Robertov tast te je za činjenicu da je Robert Ambrošić upisan kao

suvlasnik u ½ dijela nekretnine saznao od Roberta, a svjedoku nije poznato na koji način je prodavatelju isplaćena kupoprodajna cijena, tko je kredit otplatio i jesu li u njegovoj otplati sudjelovali Robert Ambrošić i Martina Ambrošić.

37. Svjedok Kristina Figač, kći tužitelja, također nije ni na koji način sudjelovala niti je bila prisutna prilikom sklapanja predmetnog kupoprodajnog ugovora. Svjedok navodi da je na temelju izjave brata Roberta i roditelja zaključila da su nekretnine kupili njihovi roditelji, a cijena je trebala biti isplaćena sredstvima kredita koji je tužitelj kao korisnik kredita sklopio s Raiffeisen bankom, po kojem je Robert bio sudužnik, dok je majka podigla pozajmicu prije sklapanja ugovora o kreditu za depozit. Iz iskaza navedenog svjedoka proizlazi da joj je Robert Ambrošić rekao da je s tužiteljem dogovorio vratiti mu polovinu nekretnine koja je bila upisana na njega kad se otplati kredit, no u tom dijelu iskaz svjedoka sud je ocijenio neuvjerljivim, u kontekstu ostalih provedenih dokaza, a svjedok je kao tužiteljeva kći zainteresirana za ishod postupka te je njezin iskaz pristran.

38. Na okolnost da su Robert i Martina Ambrošić tužitelju davali novac radi isplate kredita i sami plaćali kredit prvotuženik je predložio saslušanje svjedoka Ankice Benotić i Zvonimira Sataića.

39. Svjedok Ankica Benotić potvrdila je navode majke i z.z. prvotuženika da je Robert Ambrošić tužitelju nosio novac za otplatu kredita, s tim da su uplatnice bile na ime tužitelja i pretpostavlja da je tužitelj taj novac nosio u banku.

40. Svjedok Zvonimir Sataić, sudužnik po predmetnom ugovoru o kreditu, također je naveo da su prema dogovoru tužitelja i Roberta Ambrošića kredit za otplatu kuće u jednoj polovici otplaćivali Robert i Martina Ambrošić, što mu je poznato jer je i on s Robertom Ambrošićem tužitelju nosio novac za otplatu rata kredita.

41. Tužitelj tvrdi da je kupoprodajni ugovor u odnosu na Roberta Ambrošića kao kupca sklopljen fiktivno.

42. Prema odredbi čl. 273. st. 1. ZOO-a pobude iz kojih jer ugovor sklopljen ne utječu na njegovu valjanost, a prema st. 2. citiranog članka zakona ako je nedopuštena pobuda bitno utjecala na odluku jednog ugovaratelja da sklopi ugovor i ako je to drugi ugovaratelj znao ili morao znati, ugovor će biti bez učinka.

43. Odredbom čl. 285. st. 1. ZOO-a propisano je da prividan ugovor nema učinka prema ugovornim stranama, time da se prema st. 3. citiranog članka zakona prividnost ugovora ne može isticati prema trećoj savjesnoj osobi.

44. U konkretnom slučaju radi se o ugovoru o kupoprodaji nekretnine, kojim se je prodavatelj obvezao predati kupcu stvar u vlasništvo, a kupac se je obvezao platiti mu cijenu te je ugovor sklopljen u pisanom obliku.

45. Sud je na temelju kritičke analize svih provedenih dokaza utvrdio da su prodavatelji nekretnine koje su predmet kupoprodaje temeljem pisanog kupoprodajnog ugovora od 10. rujna 2001. predali kupcima, a prodavateljima je isplaćena ugovorena cijena sredstvima iz kredita za koji je sklopljen citirani ugovor o

kreditu te su kupci upisali pravo vlasništva na nekretninama u zemljišnoj knjizi, svaki u ½ dijela.

46. Prema utvrđenju suda u konkretnom slučaju radi se o valjanom kupoprodajnom ugovoru u smislu odredbi čl. 376., 377. i dr. ZOO-a.

47. Na temelju kritičke analize svih provedenih dokaza, sud je utvrdio da tijekom postupka tužitelj nije dokazao da je kupoprodajni ugovor od 10. rujna 2001. ništetan u odnosu na Roberta Ambrošića u smislu citiranih zakonskih odredbi.

48. Budući da tužitelj nije dokazao postojanje zakonom propisanih pretpostavki za ništetnost kupoprodajnog ugovora odnosno za djelomičnu ništetnost u odnosu na Roberta Ambrošića, odbijen je tužbeni zahtjev radi utvrđenja djelomične ništetnosti kupoprodajnog ugovora od 10. rujna 2001. i presuđeno je kao u točki 1.1. izreke presude.

49. Tužitelj tužbom traži da mu prvotuženik izda tabularnu ispravu za čkbr. 3863/1 k.o. Koprivnica, podredno da se utvrdi da je tužitelj samovlasnik navedene nekretnine.

50. Prema odredbi čl. 323. ZOO-a, kojim su propisane posljedice ništetnosti ugovora, i to st. 1. propisano je da u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju ima se dati odgovarajuća naknada u novcu prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke ako zakon što drugo ne određuje.

51. Čitanjem rješenja o nasljeđivanju iza pok. Roberta Ambrošića koje je donio javni bilježnik Ljubica Papac iz Koprivnice, kao povjerenik ovog suda, broj O-902/2016-6 UPP OS Koprivnica 140/2016 od 29. kolovoza 2016. utvrđeno je da je u ostavinsku imovinu ostavitelja prijavljena nekretnina čkbr. 3863 k.o. Koprivnica u ½ dijela, koja je u cijelosti pripala sinu mlljt. Vinku Ambrošiću.

51.1. Čitanjem citiranog rješenja o nasljeđivanju utvrđeno je da u ostavinsku imovinu Roberta Ambrošića nije prijavljena nekretnina čkbr. 3863/1 k.o. Koprivnica.

51.2. Kako je to naprijed obrazloženo, u Kupoprodajnom ugovoru od 10. rujna 2001. kao predmet kupoprodaje navedene su čkbr. 3863 i čkbr. 3864 k.o. Koprivnica.

51.3. Prema utvrđenju suda tužitelj tijekom postupka nije dokazao da je čkbr. 3863/1 k.o. Koprivnica istovjetna ranijoj čkbr. 3863 k.o. Koprivnica niti je dostavio dokaz da je prvotuženik u zemljišnoj knjizi upisan kao vlasnik čkbr. 3863/1 k.o. Koprivnica, iako je već u odgovoru na tužbu prvotuženik Vinko Ambrošić prigovorio da je nejasno zašto tužitelj traži da mu prvotuženik izda tabularnu ispravu za čkbr. 3863/1 k.o. Koprivnica i zašto traži utvrđenje da je samovlasnik navedene nekretnine kad su predmet kupoprodaje temeljem kupoprodajnog ugovora od 10. rujna 2001. bile čkbr. 3863 i čkbr. 3864 k.o. Koprivnica.

52. Prema ocjeni suda tužitelj, na kojem je u smislu odredbi čl. 219. ZPP-a teret dokazivanja navedene činjenice, tijekom postupka nije dokazao identitet nekretnine odnosno da je čkbr. 3863/1 k.o. Koprivnica istovjetna nekretnini koja je u kupoprodajnom ugovoru od 10. rujna 2001. navedena kao čkbr. 3863 k.o. Koprivnica.

53. No, da je tužitelj i dokazao da je čkbr. 3863/1 k.o. Koprivnica istovjetna s u kupoprodajnom ugovoru navedenom čkbr. 3863 k.o. Koprivnica, s obzirom na citirane Zakonom propisane posljedice ništetnosti ugovora, posljedica djelomične ništetnosti kupoprodajnog ugovora u odnosu na Roberta Ambrošića ne može biti stjecanje prava vlasništva tužitelja u $\frac{1}{2}$ dijela nekretnina koje su predmet kupoprodajnog ugovora odnosno u dijelu koji se odnosi na Roberta Ambrošića, jer su prodavatelji prodali nekretnine kupcima ovdje tužitelju Vladimiru Ambrošiću i Robertu Ambrošiću, kako to proizlazi i iskaza tuženika Nenada Partčevića, a da je predmetni ugovor ništetan u odnosu na Roberta Ambrošića isti bi bio dužan vratiti prodavatelju, a ne tužitelju, ono što je primio na temelju takvog ugovora.

54. Također, prema ocjeni suda, tijekom postupka tužitelj nije dokazao da postoji neki drugi pravni osnov odnosno valjani sporazum na temelju kojeg bi tužitelj stekao pravo vlasništva na $\frac{1}{2}$ dijela predmetne nekretnine.

55. Tužitelj nije dokazao postojanje osnova temeljem kojeg bi mu prvotuženik mlljt. Vinko Ambrošić bio dužan izdati tabularnu ispravu za uknjižbu prava vlasništva na $\frac{1}{2}$ dijela čkbr. 3863/1 k.o. Koprivnica niti je dokazao da je prvotuženik mlljt. Vinko Ambrošić upisan u zemljišnoj knjizi kao suvlasnik navedene nekretnine i da bi time bio pasivno legitimiran na trpljenje da se tužitelj upiše kao suvlasnik na $\frac{1}{2}$ dijela nekretnine čkbr. 3863/1 k.o. Koprivnica.

56. Iz obrazloženih razloga i navedeni tužbeni zahtjev je odbijen, kako je to presuđeno u točki 1.II. izreke presude.

57. Sud je na temelju kritičke analize svih provedenih dokaza utvrdio da je neosnovan i podredni tužiteljev zahtjev radi utvrđenja da je tužitelj samovlasnik nekretnine upisane u zk. ul.br. 6585 k.o. Koprivnica, čkbr. 3863/1.

57.1. Temeljem odredbe čl. 119. Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, dalje ZV), i to st. 1. vlasništvo nekretnine stječe se Zakonom predviđenim upisom stjecateljeva vlasništva u zemljišnoj knjizi na temelju valjano očitovane volje dotadašnjeg vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijeđe na stjecatelja ako Zakonom nije određeno drukčije, a prema čl. 120. st. 1. vlasništvo na nekretninama stječe se uknjižbom u zemljišnu knjigu ako Zakon ne omogućuje da se vlasništvo nekretnine stekne nekim drugim upisom u zemljišnu knjigu.

58. Budući da tužitelj tijekom postupka nije dokazao da je stekao pravo vlasništva nekretnine čkbr. 3863/1 k.o. Koprivnica, tužitelj nije ovlašten ni ishoditi upis prava vlasništva predmetne nekretnine u zemljišnoj knjizi.

59. Iz obrazloženih razloga presuđeno je kao u točki 2. izreke presude.

60. Sud je odbio i drugi alternativni tužbeni zahtjev radi isplate kao neosnovan.

61. Tužitelj je u tužbi naveo da je iznos $\frac{1}{2}$ plaćenog kredita u Raiffeisenbank Austria 16.617 EUR-a te da ima pravo zahtijevati od prvotuženika isplatu $\frac{1}{2}$ dijela plaćenog

kredita, a s obzirom da je tužitelj u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu za nekretnine, a prvotuženik mu ne želi prenijeti ½ dijela predmetnih nekretnina.

62. Čitanjem priloženih isprava utvrđeno je da je Ugovor o kreditu br. 318-50-814155 sklopljen između kreditora Raiffeisenbank Austria i korisnika kredita Vladimira Ambrošića te sudužnika Martine Ambrošić i Zvonimira Sataića dana 14. kolovoza 2001., a istim je ugovoren kredit u iznosu od 65.000,00 DEM u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora, s namjenom kupnje stambenog objekta i korištenje prijenosom na račun korisnika kredita (prodavatelja), s rokom otplate 180 mjeseci i dospijecem 30. rujna 2016., time da se otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima u kunsjoj protuvrijednosti, a Dodatkom broj I Ugovoru o kreditu od 11. kolovoza 2015. sklopljenim između kreditora Raiffeisenbank Austria i korisnika kredita Vladimira Ambrošića utvrđeno je da je kredit iskorišten 17. kolovoza 2001. i posljednji anuitet dospijeva 31. kolovoza 2016., a garantni depozit od 3.323,40 kn koristi se za prijevremenu djelomičnu otplatu kredita.

62.1. Uvidom u priložene isprave - obavijest Raiffeisenbank Austria od 2. rujna 2016. utvrđeno je da je kredit po Ugovoru o kreditu br. 318-50-814155 u cijelosti otplaćen 31. kolovoza 2016., a bio je ugovoren u iznosu od 33.233,97 EUR-a.

63. Tužitelj je priložio uplatnice koje se odnose na otplatu kredita i koje nesporno glase na ime tužitelja. No, kako je to naprijed obrazloženo, iz uvjerljivih iskaza z.z. prvotuženika Martine Ambrošić te svjedoka Ankice Benotić i Zvonimira Sataića proizlazi da su kredit uz tužitelja otplaćivali Robert i Martina Ambrošić.

64. Prema ocjeni suda tužitelj, na kojem je u smislu odredbi čl. 219. ZPP-a teret dokazivanja u postupku, nije dokazao postojanje pravnog osnova na temelju kojeg bi mu prvotuženik trebao isplatiti određeni novčani iznos na ime ½ kupoprodajne cijene za nekretnine koje su predmet kupoprodaje prema ugovoru od 10. rujna 2001. godine ili na ime ½ dijela otplaćenog kredita.

65. Sud je vezan činjeničnim navodima tužbe, a iz tužbe i isprava koje je dostavio tužitelj proizlazi da je utuženi iznos ½ dijela plaćenog kredita za koji tužitelj tvrdi da ga je on otplatio u cijelosti, a tužbenim zahtjevom traži od prvotuženika navedeni novčani iznos na ime ½ kupoprodajne cijene, no tužitelj nije dokazao da je ½ kupoprodajne cijene nekretnina koje su predmet kupoprodaje temeljem kupoprodajnog ugovora od 10. rujna 2001. utuženi iznos od 16.617 EUR-a.

66. Na temelju analize svih provedenih dokaza sud je utvrdio da u konkretnom slučaju nije osnovan ni drugi podredni tužiteljev zahtjev za isplatu iznos od 16.617 EUR-a na ime ½ kupoprodajne cijene nekretnine, jer prvotuženik kao nasljednik Roberta Ambrošića od kojeg je naslijedio suvlasništvo u ½ dijela nekretnine čkbr. 3863, nije u obvezi tužitelju isplatiti ½ kupoprodajne cijene koja je bila ugovorena ugovorom od 10. rujna 2001. između prodavatelja Janka Patrčevića i Nenada Patrčevića te kupaca Vladimira Ambrošića i Roberta Ambrošića, a za koju je u ugovoru navedeno da se radi o iznosu od 160.000,00 kn.

67. Tijekom postupka je utvrđeno da su tužitelj i Robert Ambrošić nakon sklapanja kupoprodajnog ugovora od 10. rujna 2001. prodali nekretninu čkbr. 3864 k.o. Koprivnica, a sam tužitelj navodi da je on u cijelosti primio kupovninu za predmetnu

nekretninu iako je Robert Ambrošić bio upisan kao suvlasnik u ½ dijela predmetne nekretnine u zemljišnoj knjizi, a kupoprodajnim ugovorom od 10. rujna 2001. ugovorena je jedinstvena cijena od 160.000,00 kn za čbkr. 3863 i čkbr. 3864 k.o. Koprivnica.

68. Stoga je presuđeno kao u točki 3. izreke presude.

69. Iz obrazloženih razloga oba tužena zahtjeva, kao i oba podredna tužbena zahtjeva odbijeni su u cijelosti kao neosnovani.

70. Tužitelj i tuženici su zatražili naknadu parničnih troškova.

71. Budući da je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev, odbijen je i tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka i odlučeno je kao u točki 4. izreke ove presude

72. Parnični troškovi prvotuženika mlijt. Vinka Ambrošića utvrđeni su u iznosu od 3.000,00 eura, a obuhvaćaju nagradu punomoćniku odvjetniku tuženika za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8. toč. 1.), za zastupanje na ročištima 7. rujna 2018. i 25. siječnja 2019. u iznosu od 50,00 eura za svako ročište (Tbr. 9. toč. 5.), za zastupanje na ročištima 31. listopada 2018., 12. prosinca 2018., 21. prosinca 2018., 19. ožujka 2019., 12. rujna 2019., 20. studenoga 2019., 5. veljače 2020. u iznosu od 200,00 eura za svako ročište (Tbr. 9. toč. 1.), za sastav podnesaka od 1. lipnja 2018. i 22. ožujka 2019. u iznosu od 200,00 kn za svaki podnesak (Tbr. 8. toč. 1.), za zastupanje na ročištu 18. travnja 2024. u iznosu od 100,00 eura (Tbr. 9. toč. 2.), za zastupanje na ročištu 21. travnja 2025. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 9. toč. 1.), PDV u iznosu od 600,00 eura (Tbr. 46), za pristup ročištu radi objave i uručenja odluke 29. svibnja 2026. u iznosu od 100,00 eura (Tbr. 9. toč. 3.) i PDV u iznosu od 25,00 eura (Tbr. 46), prema priloženom troškovniku (str. 356) i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23, dalje: Tarifa).

73. Parnični troškovi drugotuženika Vladimira Patrčevića utvrđeni su u iznosu od 2.062,50 eura, a obuhvaćaju nagradu punomoćniku odvjetniku tuženika za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8. toč. 1.), za zastupanje na ročištima 7. rujna 2018. i 25. siječnja 2019. u iznosu od 50,00 eura za svako ročište (Tbr. 9. toč. 5.), za zastupanje na ročištima 31. listopada 2018., 12. prosinca 2018., 19. ožujka 2019., 12. rujna 2019., 20. studenoga 2019. u iznosu od 200,00 eura za svako ročište (Tbr. 9. toč. 1.), za sastav podnesaka od 30. studenoga 2018. u iznosu od 50,00 eura (Tbr. 8. toč. 4.), za sastav podnesaka od 1. travnja 2019. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8. toč. 1.), za sastav podnesaka od 16. travnja 2024. i 17. travnja 2026. u iznosu od 50,00 eura za svaki podnesak (Tbr. 8. toč. 4.), PDV u iznosu od 412,50 eura (Tbr. 46), prema priloženom troškovniku (str. 354) i primjenom Tarife.

73.1. Tuženiku nije priznat putni trošak jer ga tuženik nije dokazao.

74. Parnični troškovi trećetuženika Nenada Patrčevića utvrđeni su u iznosu od 750,00 eura, a obuhvaćaju nagradu punomoćniku odvjetniku tuženika za sastav podnesaka od 24. listopada 2018. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8.toč.1.), za sastav podnesaka od 22. siječnja 2019. i 18. ožujka 2019. u iznosu od 50,00 eura za svaki podnesak (Tbr. 8. toč. 4.), za zastupanje na ročištu 21. prosinca 2018. u iznosu od

200,00 eura (Tbr. 9. toč. 1.), za sastav podnesaka od 5. travnja 2024. i 11. travnja 2026. u iznosu od 50,00 eura za svaki podnesak (Tbr. 8. toč. 4.), PDV u iznosu od 150,00 eura (Tbr. 46), prema priloženom troškovniku (str. 352) i primjenom Tarife.

75. Tuženicima nije priznat trošak pristojbe na odgovor na tužbu, jer je taj zahtjev preuranjen u smislu odredbe čl. 4. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“, broj 118/18, 51/23).

76. Na temelju odredbe čl. 154. st.1. ZPP-a tužitelj je dužan tuženicima naknaditi parnične troškove u cijelosti.

77. Na dosuđeni iznos parničnog troška drugotuženiku Vladimiru Patrčeviću i trećetuženiku Nenadu Patrčeviću dosuđena je i zatražena zakonska zatezna kamata od dana donošenja presude do isplate, primjenom odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a, po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a.

78. Stoga je odlučeno kao u točkama 5., 6. i 7. izreke ove presude.

U Koprivnici, 29. svibnja 2026.

Sutkinja
Marijana Jurenec

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba Županijskom sudu u Osijeku. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja pisanog otpravka presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. ZPP-a).

Dostaviti:

1. Odvjetnik Damir Đegerec, Koprivnica
2. Odvjetnica Lidija Rukavina, Koprivnica
3. Odvjetnica Marija Martinez-Ostroški, Varaždin
4. Odvjetnik Goran Mrkić, Valpovo

Broj zapisa: **9-30888-c24db**

Kontrolni broj: **0d53e-c9ace-145a6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marijana Jurenec, O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.